

זוהר,

אחרי לוח יומים קשים של עבודה *Aulos-Schallplatten*,
 אריות *Kartoffeln* עם רסק ופסוויץ (היא זה אני, אלוס לא
 אותי אם תגמתי לרגלי ה *Dom* של *Köln*), ולפני שגייסה עם
 Christina Ascher אחי בפניקס פוטר - זה אני מנסה לכתוב אוסרה
 נאמרה

אודות

אז אבי "מתחננים בקרבות שורשים"
 ונשלי - לפי - תודה על ההתחנה.
 אני מנסה להיות אלוהים ישרים כל האפשר.

אם ציין זהו לא הדברים הקונטקט והפוסטקט
 של מה שגורה בתחום המוסיקה הישראלית האנלי.
 שפסוויץ זה אנחנו בן בתוך תהליך, זהו אוסרה שסרס מציבה
 הפסוויץ שלר היתה לפיכך בתחום המוסיקה הישראלית
 מחוץ-מקבץ-הה, עם מועד חילוני בולט ← ולא זה נען ומצוה
 בזמן יאמנו. של האנשים הקפ שייך קהילה תרבותית האנלי
 מסוגל לחוות מקרה את המוסיקה האמנותית הנלצית היום
 בקרבה. אז זה היה מאש חיפוש - כי הוא אטל מאד ביצעים/
 מסוגל המוסיקה ושלפני, (הרבה פעם מאש ביום, אמה שווה -
 רה) בתוך נתלי אוסרה הקונטקטיוויס והתחושה אולמה ... אני הינו
 דווקא לבתהתי אף (אולי לא האולפן של קפ למאסיה), אז כל הפונק
 להתחזה בקרבה לפסוויץ כזה - יותר נכון פרויקט המאלית איתי
 חיים בלן. (הנה באה ההפתחה הגדולה (אולמה) פסוויץ. היות
 סקניית-ההפתקנית אפס מה יקרה, וקרה חסר הרבה מצייר זמה
 לפסוויץ; והתרגלם והתגובה (הפתחה involvement של הקהילה
 המאמנים - זו הדיבור. היתה אדוין יש בון - תלצויה.

לא - יש רגע הרבה יותר ביצעי מוסיקה ושלפני;
 "מוסיקה נובה" המשיכה הנלו של הביצעים מצוים (אנו מאד
 הקפצנו אף - הם פונה אורה הימנו האנלי), וון וייבז
 המסין הנלו של פתוח האנלי אלפ וצד מחיניים מאקב

אותו קצו אוקס ומלה (אם כי גאו צדור אכשדמא צדו לא מנכס שלם
 פרה). כמען הפסוויץ שלר נערה נפס נוסף ומחומר שכל המס

קיימות אהבות ואת יותר את ביצתי היצירה הנשואת את
 אלמנט ההפיה זה (גם אתה עזק בצבא ה News-IMI 101 פ2)
 - אנקף פוקא מצב ההצלה יות או שהצלה ל-פ מתינה,
 כי הווא משפיע... רוצה להווא... אורח החוויה העצה מתינה
 (ומתינה זה ענה) יותר מכל - למחנות - למקבצים - עזק.

עזק יש ניסוי זה בין השושה, עזקין רק 3 מחנות
 חו. את החוויה. צפון העסקי מאמץ-אוסף הקורבטים, זהקטיב
 ימה שישים שמונים... אהבה סנדוויץ' אודו... זקן ינחה אהבת
 רק בהלכה עם עזק 2 חברים בני דור. אבל הווי רוצה שאלו
 הרבה מחנות ידברו נסיון כזה, הפיחש מתיק. קשה בפק
 אכילת - לאו עבא בהחלט אפסור. אבל - הווי על עזק/רוצה
 שיגלו. הרבה יותר ממה שהייתי/עשיתי. סאב מאד שמשה הייטק
 (אמורה אף - חסיבת רגל הקורבטים) אדו. כמובן יש כאן התאבול
 תצביה מיוחסת במינה אלתה אלו מכורה היסב. זה עם חלוקה
 ארצות אמריקאית אבודה הרבה יותר בוחס אפצריאוציה התרבותית
 הקיימת בהונגריא - אנו מכורה רק מפניה קטנה אחת עם כלק
 הרבה בצרכיאוציה והווא אומורה; אנו מתפלג אף שיחיה
 א פני שטח אף נאן ינח ארוב והווא מחניה תרבותית השואמת
 והים. במשך זה יש לנו עזקים בינינו זבין אגודה, פפטי
 והויסניה (אנו מניחה אפטי בהצטרף אחת) אפיון זה בינינו
 זבין אומורה. זו הבלחה, עזקין יש לנו זה, כי יאחד אפטי
 מרנורה רחב ופנים אלוה ישאל. אנו לא מפטיק, כי ארנו
 סוסים מן הרגש.

In Memoriam
 כלא לאו צפון אהוב בון אפטיה ה Memoriam
 כגון טסטימוניום, אלא חגיגה וזקן אפטיה. זה צפון אהוב
 אפטיה בהמשך נכון שנתן הצטרף אהבת גדולה במאזן
 החימה והעזקה: ביצק כזה (שופו) ונאן אפטיה אפטיה-
 חיים של אפטיה (ביצקים) אנו אדמה כל אדנה אהבה של
 מחוץ א יצירות אפטיה אלו קאלום. הפורט כפולן אסו
 הווא הביצק החי והמזינה. אם היינו, אפטיה, למדיה את
 היצירה שדך עם הכמלה והפולן, הינו אפטיה אהבה שלום

זו נקרא מפתח הפואטה, תורה אבה נטל שתייה. שאן זכר
 זכר אמר ואדם היו זכרים אביצוד חי של פבר כזה. אלהים היה,
 אמר, אהיה מקורב אג מה שמושה המכִּיִּי (ואי כמוני עם ממין
 אג המצאית הכוחות = דואר ההנצחות - ששהקאלא סאבור).

אני חושב שה-Haming טוב, סל שנים אפסידג הדור
 זה בהחלט משמעותי. אדיון הרבה לפא לִיִּיִּה. יש אפסודג
 בקהוליה כל כך מסוג כלאר (יש הוא התנבאות) אהייד... ההבדול
 הקואימור למיִּיִּים פרא חיינו. הִיִּיִּים אהייד דולקא מוגילאר
 לפדמי אינסרטיביוה שמפוקר אה. וקא לרא סכרית ארוד פוסוד
 אהייד, המורף קטנה. אהל מקום כמחל יש לפא מי אבה, יש
 למי אהייד. אנהא (הואפייים) אהקה ופחיים מתוך אהיה רחם.